

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครองที่มีต่อการดำเนินงานโครงการ โรงเรียนนำร่องการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย ครอบคลุมนโยบาย 4 ประกัน ประกอบด้วย การประกันโอกาสทางการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา การประกันประสิทธิภาพการศึกษา และการประกันความปลอดภัยของนักเรียน สรุปผลการวิจัยได้ตามลำดับ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการดำเนินงานโครงการ โรงเรียนนำร่องการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ในด้านการประกันโอกาสทางการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา การประกันประสิทธิภาพการศึกษา และการประกันความปลอดภัยของนักเรียน

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร โรงเรียนกับครูผู้สอน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับผู้ปกครองนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการ โรงเรียนนำร่องการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ในด้านการประกันโอกาสทางการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา การประกันประสิทธิภาพการศึกษา และการประกันความปลอดภัยของนักเรียน

2. สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้บริหาร กับครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานโครงการ โรงเรียนนำร่องการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ด้านการประกันโอกาสทางการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา การประกันประสิทธิภาพการศึกษา และการประกันความปลอดภัย แตกต่างกัน

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานโครงการ โรงเรียนนำร่องการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ด้านการประกันโอกาส

ทางการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษาการประกันประสิทธิภาพการศึกษา และการประกันความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

3. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับผู้ปกครองนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานโครงการ โรงเรียนนำร่องการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ด้านการประกันโอกาสทางการศึกษา ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการประกันประสิทธิภาพการศึกษาและด้านการประกันความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน

3. ประชากร

ประชากร ใน การวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหาร โรงเรียน จำนวน 17 คน ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 280 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 511 คน นักเรียนที่จบการชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 455 คน ผู้ปกครองนักเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 511 คน ผู้ปกครองนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 455 คน รวมทั้งสิ้น 2,229 คน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

4. กลุ่มตัวอย่าง *Rajabhat Mahasarakham University*

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ได้แก่ กลุ่มตัวอย่าง 339 คน ดังนี้

1. ผู้บริหาร โรงเรียน จำนวน 16 คน
2. ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 51 คน
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 102 คน
4. นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 102 คน
5. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 34 คน
6. ผู้ปกครองนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 34 คน

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นลักษณะแบบ

ตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลความคิดเห็นที่มีต่อการดำเนินงานโครงการนำร่องการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ตามแนวโน้มการประกัน 4 ประกัน ของสำนักงานการประณemศึกษาจังหวัด หนองคาย ประกอบด้วย การประกันโอกาสทางการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา การประกันประสิทธิภาพการศึกษา และการประกันความปลดปล่อยของนักเรียน แบบสอบถาม เป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า ชนิด 5 อันดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด แบบสอบถามความคิดเห็นมี 4 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 57 ข้อ

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามครูผู้สอน จำนวน 57 ข้อ

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามนักเรียน จำนวน 23 ข้อ

ฉบับที่ 4 แบบสอบถามผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 17 ข้อ

คุณภาพเครื่องมือได้รับการตรวจสอบจากการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน นำเครื่องมือไปทดลองใช้กับผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครอง ในโรงเรียนนำร่องการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี สังกัดสำนักงานการประณemศึกษาจังหวัดอุดรธานี กลุ่มละ 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม 0.93, 0.93, 0.83 และ 0.74 ตามลำดับ
Rajabhat Mahasarakham University

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows โดยใช้ สถิติวิเคราะห์พื้นฐาน ได้แก่

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ
2. แบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์โดย การหา ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

6.2 การแปลผลข้อมูล ใช้เกณฑ์การตัดสินผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากค่าเฉลี่ยเลข คณิตเกณฑ์จุดกึ่งกลางของช่วงระดับคะแนน โดยแปลผล 5 ระดับ ดังนี้

4.51- 5.00	หมายถึง สภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51- 4.50	หมายถึง สภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก
2.51- 3.50	หมายถึง สภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง
1.51- 2.50	หมายถึง สภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย
1.00- 1.50	หมายถึง สภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

6.3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการดำเนินงานการจัดการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ใช้ค่า t - test (Independent) โดยเปรียบเทียบ 3 กลุ่ม ดังนี้

6.3.1 ผู้บริหาร โรงเรียน กับ ครูผู้สอน

6.3.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

6.3.3 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับ ผู้ปกครองนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

7. สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครองที่มีต่อการดำเนินงานโครงการ โรงเรียนนำร่องการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี สังกัดสำนักงานการประณem ศึกษาจังหวัดหนองคาย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

7.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้บริหาร โรงเรียนทุกคนเป็นเพศชายและจบการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี มีอายุมากกว่า 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 81.25 และมีประสบการณ์ในระหว่าง 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 68.75

Rajabhat Mahasarakham University

ผู้ครุผู้สอนเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุระหว่าง 36-40 ปี มากที่สุดรองลงมา อายุ 41-45 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีทุกคน ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ด้านการสอนมากกว่า 15 ปี

ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่เป็นชาย และจบการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา ประกอบอาชีพทำนา ทำไร่ มากที่สุด

นักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนนำร่องการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี เป็นหญิงมากกว่าชาย ส่วนใหญ่หลัง เรียนจบประถมศึกษาปีที่ 6 จากแล้วเข้าศึกษาต่อ โรงเรียนเดิม ผู้ปกครองประกอบอาชีพทำนา ทำไร่ มากที่สุด

7.2 การศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการดำเนินงานโครงการ โรงเรียนนำร่องการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียนและผู้ปกครอง นักเรียน ที่มีต่อการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนนำร่องการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ด้านการประกันโอกาสทางการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา การประกันประสิทธิภาพการศึกษา

และการประกันความปลอดภัยของนักเรียน พบว่า โดยภาพรวมผู้บริหาร ครุพัสดุสอน นักเรียน และผู้ปกครอง นักเรียน มีความคิดเห็นว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากทุกด้าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

7.2.1 ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครุพัสดุสอน โดยภาพรวมผู้บริหาร และครุพัสดุสอน มีความคิดเห็นว่า การดำเนินงาน โครงการโรงเรียนนำร่องการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านในแต่ละกลุ่ม พบว่า

1) ด้านการประกันโอกาสทางการศึกษา

ผู้บริหาร โรงเรียน มีความคิดเห็นว่า มีการดำเนินงานด้านการประกัน โอกาสทางการศึกษา อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การดำเนินงานอยู่ในระดับ มากทุกข้อ ยกเว้น การจัดทำโครงการเขียนบ้านนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด การดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก 3 อันดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ 1) มีการป้องกันและลดปัญหาเด็กออกจากกลาง 2) มีการจัดบริการแนะแนวที่มีประสิทธิภาพ และมีการประชาสัมพันธ์ ให้เด็กที่มีความต้องการ พิเศษ ในเขตพื้นที่บริการเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติ

มาตรฐาน มีความคิดเห็นว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การจัดบริการแนะแนวที่มีประสิทธิภาพ มีการดำเนินงานในระดับ มากที่สุด การดำเนินงานอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับ จากมากไปหาน้อย คือ 1) จัดทำโครงการเขียน บ้านนักเรียน 2) มีการป้องกันและลดปัญหาเด็กออกจากกลางคัน 3) มีสอดคล้องการติดตามนักเรียนที่ จบชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง คือ 1) จัดสภาพห้องเรียน สื่อ สภาพแวดล้อม ได้สอดคล้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 2) ผู้ปกครองและชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 3) จัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้เรียนรู้ตามความสามารถ มีการวัดและประเมินผล sistem ล้องกับแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล

2) การประกันคุณภาพการศึกษา

ผู้บริหาร โรงเรียน มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงจากมากไปหาน้อย คือ 1) จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี 2) จัดทำธรรนนูญ โรงเรียน 3) มีการประเมินตนเองตาม มาตรฐานของโรงเรียน 4) โรงเรียนส่งเสริมความสามัคันและความร่วมมือกับชุมชนใน การพัฒนาการศึกษา 5) จัดทำมาตรฐานโรงเรียน 6) ผู้บริหารมีภาวะผู้นำ มีความสามารถ ในการบริหารจัดการ ส่วนข้ออื่นๆ มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่า โรงเรียนดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า ดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี และ จัดทำธรรนนุษย์โรงเรียน ตามลำดับ และดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง คือ นักเรียนมี ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์และกำหนดเป้าหมายการทำงานได้ ด้วยตนเอง ส่วนข้ออื่นๆ ดำเนินงานอยู่ในระดับมาก

3) การประกันประสิทธิภาพการศึกษา

ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การจัดสภาพแวดล้อมให้ ปลอดภัย และเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ส่วนการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับ เรียงจากมากไปหาน้อย คือ 1) ได้สำรวจแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาในท้องถิ่น 2) การบริหาร งานในโรงเรียนเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม 3) บุคลากรมีโอกาสได้ปฏิบัติงานตรงตาม ความสามารถและเต็มศักยภาพ และการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง คือ การจัดตั้งกองทุน เพื่อพัฒนาการศึกษา

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่า ดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อ พบว่า ดำเนินการอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับจากมากไปหาน้อย คือ 1) การจัดทำโครงการ วิชากรภายนอก 2) ได้สำรวจแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาในท้องถิ่น 3) การบริหารงานใน โรงเรียนเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม และการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนน เกลี้ยงค่าที่สุด คือ แผนการบริหารงานบุคคลร่วมกับสาขาวิชาเขตชั้นเรียน รองลงมา คือ จัดตั้ง กองทุนเพื่อพัฒนาการศึกษา

4) การประกันความปลอดภัยของนักเรียน

ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด คือ 1) มีมาตรการป้องกัน เด็กออกจากกลางคันด้วยการช่วยเหลือให้ได้รับทุนการศึกษา อุปกรณ์การเรียน เสื้อผ้าตามความ เหนมาะสน 2) มีมาตรการปักป้องคุ้มครองสิทธิเด็กไม่ให้ล่วงละเมิดทั้งทางร่างกายและจิตใจ 3) มีมาตรการป้องกันและแก้ปัญหาการใช้สารเสพติด การทะเลาะวิวาทการพนันและสื่อสารก อนอาจาร 4) มีการคุ้มครองไว้ในโรงเรียน เช่น สนามเด็กเล่น สนามกีฬา ให้ใช้การได้อย่าง ปลอดภัย ตามลำดับ ส่วนข้ออื่นๆ มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก

ครุพุสกอนมีความคิดเห็นว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 7 มีการจัดเก็บ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ไว้ในที่เหมาะสมและปลอดภัย อยู่ใน ระดับมากที่สุด รองลงมาคือดำเนินงานอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับ จากมากไปหาน้อย คือ 1) การจัด กิจกรรมทั้งในและนอกสถานที่ เช่น การเข้าค่ายพักแรม การแข่งขันกีฬา การเดินรณรงค์ต่อต้าน ยาเสพติดหรือกำจัดลูกน้ำยุงลาย มีครูให้การดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี 2) มีการดูแลเอาใจใส่ บริเวณโรงเรียน เช่น สนามเด็กเล่น สนามกีฬาให้ใช้การได้อย่างปลอดภัย 3) มีมาตรการ ป้องกันคุ้มครองสิทธิเด็กไม่ให้ล่วงละเมิดทั้งทางร่างกายและจิตใจ

7.2.2 การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนที่จบ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โดยภาพรวมทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นว่า การดำเนินงานโครงการ โรงเรียนน่าร่องการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายค้านใน แต่ละกลุ่ม พนว่า

1) ด้านการประกันโอกาสทางการศึกษา

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนดำเนินงาน ด้านการประกันโอกาสทางการศึกษาอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ คือ 1) โรงเรียนมีการแนะนำให้นักเรียนเรียนต่อเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 2) โรงเรียนมีบริการแนะนำ เช่น ปัญหาส่วนตัว ปัญหาด้านการเรียน การประกอบอาชีพ การหารายได้ระหว่างเรียน อาหารกลางวัน การขอรับทุนการศึกษา เสื้อผ้า และอุปกรณ์การเรียน 3) โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อม ห้องเรียน และสื่อ/อุปกรณ์การเรียน สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน

นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนดำเนินงานอยู่ ในระดับมากทุกข้อเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ คือ 1) โรงเรียนมีการแนะนำให้ นักเรียนเรียนต่อเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 2) โรงเรียนมีบริการ แนะนำ เช่น ปัญหาส่วนตัว ปัญหาด้านการเรียน การประกอบอาชีพ การหารายได้ระหว่าง เรียน อาหารกลางวัน การขอรับทุนการศึกษา เสื้อผ้าและอุปกรณ์การเรียน 3) โรงเรียนให้ ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา เช่น นักเรียนที่ป่วยเป็นโรคเอดส์ ขาดเรียนประจำก่อน มีปัญหารอบครัว และพิการ

3) ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนดำเนินงานอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 7 นักเรียนได้เรียนรู้จากครูโรงเรียนอื่น วิทยากร แหล่งความรู้ ในชุมชน และแหล่งเรียนรู้อื่นๆ มีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง การดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ คือ 1) นักเรียนได้ฝึกความรับผิดชอบและความมีวินัยในตนเอง 2) ครูดูแลเอาใจใส่ ให้กำลังใจในการค้นหาคำตอบและแก้ปัญหา 3) นักเรียนได้ค้นคว้า รวบรวมข้อมูล และสร้างความรู้ ด้วยตนเอง เช่น การทำรายงาน โครงการ

นักเรียนที่จบชั้น ม.3 มีความคิดเห็น โรงเรียนดำเนินงานอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียน การปฏิบัติกิจกรรมและประเมินผลงานของตนเอง และข้อ 7 นักเรียนได้เรียนรู้จากครูโรงเรียนอื่น วิทยากร แหล่งความรู้ในชุมชน และแหล่งเรียนรู้อื่นๆ มีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง การดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ คือ 1) โรงเรียนจัดกิจกรรมด้านกีฬา ดนตรีและศิลปะ ให้นักเรียนร่วมกิจกรรมเสมอ 2) ครูดูแลเอาใจใส่ ให้กำลังใจในการค้นหาคำตอบและแก้ปัญหา 3) นักเรียนได้ค้นคว้า รวบรวมข้อมูล และสร้างความรู้ด้วยตนเอง เช่น การทำรายงาน โครงการ

4) การประกันประสิทธิภาพการศึกษา

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 3 โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมเหมาะสมกับการเรียนการสอน และข้อ 1 โรงเรียนมีความร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชนและหน่วยงานในท้องถิ่น เช่น มีวิทยากรจากชุมชน หรือหน่วยงานอื่นมาสอน มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนข้ออื่นๆ มีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

5) การประกันความปลอดภัยของนักเรียน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 4 มีผู้ให้ความคุ้มครองดูแล ความปลอดภัยจะไปโรงเรียน เช่น ตำรวจurrar/ครู ลูกเสือ, นักเรียน ให้การปฐมพยาบาล มีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง การดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ คือ 1) ครูให้คำแนะนำในเรื่องความปลอดภัยในโรงเรียนและการเดินทางระหว่างมาโรงเรียน

2) ครูให้คำแนะนำในการใช้อุปกรณ์การเรียน เครื่องมือการเกษตร เครื่องใช้ไฟฟ้าอย่างปลอดภัย 3) ครูแนะนำการป้องกันภัยจากสภาพแวดล้อมและสังคม เช่น การล่วงละเมิดทางร่างกายและจิตใจ การทำร้ายตัวเอง การอุปโภคบริโภค การถูกด่าลงลึกพาดตัว สารเสพติด สื่อعلامgonajar การพนัน และการทะเลาะวิวาท

7.2.3 การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และผู้ปกครองนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมทั้งสองกลุ่มนี้ความคิดเห็นว่า การดำเนินงานโครงการ โรงเรียนน่าร่องการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านในแต่ละกลุ่ม พบว่า

1) ด้านการประกันโอกาสทางการศึกษา

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และผู้ปกครองของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนดำเนินงานด้านการประกันโอกาสทางการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทั้งสองกลุ่มนี้ความคิดเห็นว่า ข้อ 1 เปิดโอกาสให้เด็กด้วยโอกาส เช่น เด็กยากจน เด็กพิการ เด็กที่ไม่มีหลักฐานทางราชการได้เรียนจนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ ข้อ 4 ชุมชน ผู้ปกครอง หรือ องค์กรส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมรับผิดชอบ เช่น การจัดหาทุนการศึกษา เสื้อผ้า เครื่องเขียนแบบเรียน รถจักรยานห้อพัก สำหรับนักเรียนห่างไกล ดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ข้อ 2 ในหมู่บ้านมีเด็กวัยเรียน (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3) ที่ไม่ได้เข้าเรียน ดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย ส่วนข้อ 3 โรงเรียนได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการส่งเด็กด้วยโอกาส เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เช่น เด็กพิการ มีโอกาสเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติ ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นว่า การดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง แต่ผู้ปกครองของนักเรียนที่จบ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นว่า การดำเนินงานอยู่ในระดับมาก

2) การประกันคุณภาพการศึกษา

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และผู้ปกครองนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนดำเนินงานอยู่ในระดับมากทุกข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ 1) โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ 2) ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วม ช่วยเหลือและสนับสนุนการจัดการศึกษา 3) ผู้ปกครองทราบความก้าวหน้าในการจัดการศึกษาของโรงเรียนอยู่เสมอ

3) การประกันประสิทธิภาพการศึกษา

ผู้ปักธงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนดำเนินงานด้านการประกันประสิทธิภาพการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความคิดเห็นว่า ข้อ 5 เด็กด้อยโอกาสได้รับความช่วยเหลือ เช่น นักเรียนยากจน ได้รับทุนการศึกษา เสื้อผ้า/อุปกรณ์การเรียน และ ข้อ 1 บุคลากรในกลุ่มโรงเรียน ชุมชน และหน่วยงานอื่น ให้ความช่วยเหลือโรงเรียน มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง ผู้ปักธงนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนดำเนินงานอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ 1) เด็กด้อยโอกาสได้รับความช่วยเหลือ เช่น นักเรียนยากจน ได้รับทุนการศึกษา เสื้อผ้า/อุปกรณ์การเรียน 2) บุคลากรในกลุ่มโรงเรียน ชุมชน และหน่วยงานอื่นให้ความช่วยเหลือโรงเรียน 3) โรงเรียนภายนอกกลุ่มใช้สื่ออุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ในชุมชนร่วมกัน ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง

4) การประกันความปลอดภัยของนักเรียน

ผู้ปักธงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และผู้ปักธงนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนดำเนินงาน ด้านการประกันความปลอดภัยของนักเรียน อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยผู้ปักธงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรียงลำดับ การดำเนินงาน จากมากไปหาน้อย คือ 1) นักเรียนสะอาดปกป้องภัยในการเดินทางมาโรงเรียน 2) ความปลอดภัยจากการละเมิดสิทธิเด็กทั้งทางร่างกายและจิตใจ สารเสพติด สื่อلامก่อนอาจร า การพนัน และการทะเลาะวิวาท 3) โรงเรียนจัดผู้ดูแลสุขภาพนักเรียนภายนอกโรงเรียน เช่น ครูอนามัย ส่วนผู้ปักธงนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรียงลำดับการดำเนินงาน จากมากไปหาน้อย คือ 1) นักเรียนสะอาดปกป้องภัยในการเดินทางมาโรงเรียน 2) นักเรียนมีความปลอดภัยจากการละเมิดสิทธิเด็กทั้งทางร่างกายและจิตใจ สารเสพติด สื่อلامก่อนอาจร า การพนัน และการทะเลาะวิวาท 3) โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่สะอาด ปลอดภัย

7.3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินงานโครงการโรงเรียนนำร่องการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี

7.3.1 เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร โรงเรียน และครูผู้สอน

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร โรงเรียน และครูผู้สอน พบว่า โดยภาพรวมทั้งสองกลุ่มนี้ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหาร โรงเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่าครูผู้สอน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทั้งสองกลุ่มนี้ความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน

ด้านการประกันโอกาสทางการศึกษา และการประกันความปลอดภัยของนักเรียน ส่วนด้าน การประกันคุณภาพการศึกษา และการประกันประสิทธิภาพการศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหาร โรงเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นสูง กว่าครูผู้สอน

7.3.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 และนักเรียนที่จบ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ทั้งสองกลุ่มนี้ความคิดเห็นต่อการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนนำร่องการศึกษา ภาคบังคับ 9 ปี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ทั้งในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน

7.3.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 และผู้ปกครองนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่าง ผู้ปกครองนักเรียนที่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และผู้ปกครองนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ทั้งสองกลุ่มนี้ความคิดเห็นต่อการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนนำร่องการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ทุกด้าน

Rajabhat Mahasarakham University

8. อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อการดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนนำร่องการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ด้านการประกันโอกาสทางการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา การประกันประสิทธิภาพการศึกษา และการประกันความปลอดภัยของนักเรียน พบว่า โดยภาพรวมผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนมีความคิดเห็นว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากทุกด้าน แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนนำร่องการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย สามารถดำเนินงานตามนโยบาย 4 ประกัน ได้เป็นที่น่าพอใจ และเป็นไปตามนโยบายและ จุดเน้นของการดำเนินงานปีงบประมาณ 2544 ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด หนองคาย (2544 : 2-10) ผู้วิจัยได้อภิปรายโดยจำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

8.1 ความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน และครูผู้สอน

ผู้บริหาร โรงเรียน และครูผู้สอน มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนดำเนินงานด้าน การประกันโอกาสทางการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา การประกันประสิทธิภาพ

การศึกษา และการประกันความปลอดภัยของนักเรียน อยู่ในระดับมากทุกด้าน จากรายงาน การวิจัยของกรมสามัญศึกษา (2540 : 67) ซึ่งได้ศึกษาแนวทางขยายโอกาสการศึกษาขั้นพื้นฐาน 9 ปี ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา พบว่า ผู้เกี่ยวข้องกลุ่มประธานศึกษา ได้แก่ ครู - อาจารย์ และผู้ปกครอง กลุ่มใหญ่ที่สุด ร้อยละ 35.50 และกลุ่มนักเรียนศึกษาห้องครู อาจารย์ นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้นำชุมชนกลุ่มใหญ่ที่สุด ร้อยละ 31.81 มีความเห็นสอดคล้องกันว่า การศึกษาขั้นพื้นฐานของคนไทยจะถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผู้เกี่ยวข้องเห็นความสำคัญของการศึกษาต้องการให้เยาวชนได้รับการศึกษาสูงขึ้น ประกอบกับ การประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และสำนักงาน การประกันศึกษาจังหวัดหนองคาย ได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานตามนโยบาย 4 ประกัน ในปีงบประมาณ 2543 และ 2544 จึงทำให้โรงเรียนมีการดำเนินงานดังกล่าวอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เอนก คำยัง (2544 : 73 -75) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง การติดตามการดำเนินงานตามนโยบาย 4 ประกันของโรงเรียนน่าร่องขยายโอกาสการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี สังกัดสำนักงานการประกันศึกษาจังหวัดหนองคายแก่น พนว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนหรือกรรมการสถานศึกษามีความเห็นว่า การดำเนินงานด้านการประกัน โอกาสทางการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ส่วนการประกันประสิทธิภาพการศึกษา พบว่า ผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้สอน และผู้ปกครองนักเรียนหรือกรรมการสถานศึกษา มีความเห็นว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก แต่นักเรียนมีความเห็นว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ส่วนการประกันความปลอดภัยของ นักเรียน ผู้บริหาร โรงเรียนมีความคิดเห็นว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะอย่าง ยิ่งการร่วมกิจกรรมวันสำคัญ การวางแผนการการป้องกันและแก้ไขภัยจากสภาพแวดล้อมและ สังคม การป้องกันอุบัติเหตุภายในอาคารเรียนอาคารประกอบ ส่วนครูผู้สอนเห็นว่า การปฏิบัติ ตามนโยบายการป้องกันความปลอดภัยของนักเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก แต่กิจกรรม ร่วมงานวันสำคัญที่ครูผู้สอนเห็นว่า มีการปฏิบัติมากที่สุด รองลงมาคือ การป้องกันอุบัติเหตุ ภายในอาคารเรียนอาคารประกอบ สภาพแวดล้อมของ โรงเรียน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วุฒิชัย อินทรสว่าง (2543 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาการบริหารงานแบบสาขาวิชาเขตของ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดขอนแก่น ด้านความเหมาะสมของนโยบาย วัตถุประสงค์ของการบริหารงานแบบสาขาวิชาเขต พนว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ คือ การจัดพื้นที่การศึกษาให้มีขนาดพื้นที่เหมาะสม สะดวกต่อการเดินทางของ

นักเรียน มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการเรียนการสอนของครูและนักเรียนระหว่างโรงเรียนสหวิทยาเขต มีการใช้ทรัพยากร่วมกันภายในสหวิทยาเขต อีกประการหนึ่งที่ทำให้การประกันโอกาสทางการศึกษาได้ผลคือ สภาพที่ดีของโรงเรียนในเขตพื้นที่บริการได้เรียน ใกล้บ้าน ผู้ปกครอง ให้การสนับสนุนให้เรียนใกล้บ้านและนักเรียนส่วนมากพอใจที่จะเรียนที่โรงเรียนเดิม นอกจากนี้ โรงเรียนได้มีโครงการเยี่ยมบ้าน โครงการแนะแนว และมาตรการป้องกันเด็กออกจากบ้าน โดยจัดหาทุนการศึกษา อุปกรณ์การเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิชัย จินชัย (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การติดตามผลการจัดการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ พบว่า ความพอดีในการจัดการศึกษาของโรงเรียน โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของชาติชาย พิมพ์ไวย (2543 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้วิจัยเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า การปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนประถมศึกษาโดยภาพรวม มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาข้อมูลระบบสารสนเทศและด้านการประเมินส่งเสริมให้บุคลกรในโรงเรียนปฏิบัติงานตามธรรมนูญโรงเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพ็ญศิริ ทานไห (2544 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้วิจัยเรื่อง การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยในสังกัดพระบรมราชชนก เครือข่ายภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลางทุกเรื่อง ยกเว้น การจัดการเรียนการสอนมีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน และครูผู้สอน พบว่า

8.1.1 ด้านการประกันโอกาสทางการศึกษาและการประกันความปลอดภัย ของนักเรียน ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐาน แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหาร โรงเรียน และครูผู้สอน มีความคิดเห็นตรงกันว่า โรงเรียนได้ดำเนินการด้านการประกันโอกาสทางการศึกษาและการประกันความปลอดภัย ของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

8.1.2 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และประกันประสิทธิภาพการศึกษา ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นว่า โรงเรียนดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เช่นกัน แต่ความคิดเห็นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน โดยผู้บริหาร โรงเรียน มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่สูงกว่าครูผู้สอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ

สาร หอมวัฒนวงศ์ (2539 : 137-138) ซึ่งทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครุผู้สอนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พบว่า ความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารหัวหน้าหมวด และครุพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหาร ประเมินพฤติกรรมการสอนพลศึกษาของครุพลศึกษาอยู่ในระดับมาก แต่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ ลดคล้อยกับผลงานวิจัยของรัชนี ขวัญบุญจัน (2536 : บทคัดย่อ) ซึ่งทำการวิจัยเรื่อง สมรรถภาพที่พึงประสงค์ของครุพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่า ครุพลศึกษาประเมินพฤติกรรมการสอนของตนเองอยู่ในระดับสูงกว่ากลุ่มผู้บริหารหัวหน้าหมวด และเพื่อนครุพลศึกษาเช่นเดียวกัน

ผู้บริหาร โรงเรียน มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และประกันประสิทธิภาพการศึกษา สูงกว่าครุผู้สอน เนื่องจากผู้บริหาร โรงเรียนไม่ได้มีอภิปรัชติงานด้วยตนเอง แต่ครุผู้สอนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติงานโดยตรง จึงมีข้อมูลที่ชัดเจนมากกว่า ผู้บริหาร และทราบว่าการดำเนินงานในเรื่องใดมีคุณภาพ และประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด ทำให้สามารถประเมินการดำเนินงานได้ตรงตามความเป็นจริงมากกว่าผู้บริหาร นอกจากนี้ ผู้บริหาร โรงเรียนอาจมีความมั่นใจตนเองสูง ว่าได้บริหารงานในโรงเรียนอย่างที่มีคุณภาพและ ประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก จึงทำให้ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารสูงกว่าครุผู้สอน

8.2 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนดำเนินงานด้านการประกันโอกาสทางการศึกษา ด้านคุณภาพการศึกษา และด้านความปลดล็อกภัยของนักเรียน อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านประสิทธิภาพการศึกษา มีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งสองกลุ่มนี้ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ลดคล้อยกับผลการวิจัยของ เอ农 ก คำยัง (2544 : 73-75) ซึ่งได้ติดตามการดำเนินงานตามนโยบาย 4 ประกันของโรงเรียนนำร่อง ขยายโอกาสการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น พ布ว่า ผู้บริหาร โรงเรียน ครุผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียนหรือกรรมการสถานศึกษา มีความเห็นว่า การดำเนินงานด้านการประกัน โอกาสทางการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ด้านการประกันประสิทธิภาพการศึกษา พ布ว่า ผู้บริหาร โรงเรียน ครุผู้สอนและผู้ปกครองนักเรียนหรือกรรมการสถานศึกษา มีความเห็นว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก แต่นักเรียนมีความเห็นว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ส่วนการประกันความปลดล็อกภัย

ของนักเรียน นักเรียนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมเห็นว่า การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งความปลอดภัยด้านอาคารเรียน อาคารประกอบของโรงเรียนมีความมั่นคงแข็งแรง มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ นักเรียนได้รับคำแนะนำให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่อง การป้องกันภัยจากสภาพแวดล้อมและสังคม เช่น การถูกกล่าวถ่วงเมิดทางร่างกายและจิตใจ การทำร้ายตนเอง สารเสพติด การอุปโภคบริโภค การทะเลาะวิวาท การถูกกล่าวถ่วงด้วยพาดหัว สื่อ لامก่อนอาจาร และอบายมุข มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ในด้านประสิทธิภาพการศึกษา ทั้งสองกลุ่มนี้ความคิดเห็นว่า โรงเรียนคำนึงงานอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากข้อจำกัด ในเรื่องของบุคลากร งบประมาณในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือค่าพาหนะ ค่าใช้จ่ายในการศึกษานอกสถานที่ และความปลอดภัยของนักเรียนที่ต้องไปศึกษาตามแหล่งเรียนรู้อื่นๆ นอกสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวุฒิชัย อินทรสว่าง (2543 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาระบบบริหารงานแบบสาขาวิชาเขตของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดขอนแก่น พบว่า ด้านสภาพปัจจัยการบริหารงานแบบสาขาวิชาเขตอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจุบัน คือ การจัดหมวดวิทยาลัยในสาขาวิชาฯ ไม่สามารถมีความชำนาญในบางรายวิชาไปช่วยสอนในโรงเรียนที่ขาดแคลนภาษาในสาขาวิชาฯ เนื่องเดียวกับปัจจุบันในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็น 9 ปี ของกรมสามัญศึกษา (2540: 69-70) คือ ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ และค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อาจารย์ อัษวรณ (2543: บทคัดย่อ) ซึ่งทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของข้าราชการครูต่อคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานคุณภาพด้านปัจจัยและกระบวนการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ค่าเฉลี่ยต่ำสุดของแต่ละมาตรฐานด้านกระบวนการ คือ 1) การบริหารมีความสะดวกรวดเร็วตรวจสอบได้ 2) ปรับหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น 3) การวิจัยในชั้นเรียน 4) กิจกรรมการเรียนการสอนหลากหลายเหมาะสมกับธรรมชาติของผู้เรียน/นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีและสื่อมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน 5) จัดสาธารณูปโภคเพียงพอ มีระบบสุขาภิบาลและการรักษาสภาพแวดล้อม 6) นิเทศ ติดตามประเมินผล สนับสนุนการพัฒนาครู 7) ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย วางแผน และประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา และสอดคล้องกับรายงานผลการประเมินโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น กรมสามัญศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2535 : 101) พบว่า โรงเรียนในโครงการที่ใช้อาคารสถานที่ภายนอก จำนวนประมาณครึ่งหนึ่งได้ระบุว่า มีปัจจัยอุปสรรคในด้านความพร้อมของอาคารสถานที่มากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยด้าน

การเดินทาง ได้แก่ การเดินทางไม่สะดวกระยะทางไกล ขาดยานพาหนะในการรับส่ง และขาดงบประมาณในการเดินทาง ด้านการใช้วิทยากรในท้องถิ่น พบว่า ส่วนใหญ่ปัญหาส่วนใหญ่คือ วิทยากรไม่สามารถสอนได้ตามแผนการสอน ขาดงบประมาณค่าตอบแทนวิทยากร และวิทยากรขาดความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ อายุ่รีก์ตามปัจจุบันรัฐได้จัดสรรงค์ วิทยากรบุคคลภายนอกให้โรงเรียนแล้ว ปัญหารื่องนี้ น่าจะลดลง และเป็นหน้าที่ของโรงเรียน จะต้องคัดเลือกวิทยากรและประเมินการสอนอย่างจริงจัง เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนมีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

8.3 ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และผู้ปกครองนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และผู้ปกครองนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และด้านความปลอดภัยของนักเรียนอยู่ในระดับมาก ด้านการประกันโอกาสทางการศึกษา มีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการประกันประสิทธิภาพการศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง แต่ ผู้ปกครองนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นว่า ดำเนินงานอยู่ในระดับมาก แต่ ทั้งสองกลุ่มนี้มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนดำเนินงานทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทดสอบล็อ娘กับผลการวิจัยของ เอนก คำยัง (2544 : 73-75) ซึ่งได้ติดตามการดำเนินงานตามนโยบาย 4 ประกันของโรงเรียนนำร่องขยายโอกาส การศึกษาภาคบังคับ 9 ปี สังกัดสำนักงานการประณมศึกษาจังหวัดขอนแก่น พบว่า ผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียนหรือกรรมการสถานศึกษา มีความเห็นว่า การดำเนินงานด้านการประกันโอกาสทางการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนการประกันประสิทธิภาพการศึกษา พบว่า ผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้สอน และผู้ปกครองนักเรียนหรือกรรมการสถานศึกษา มีความเห็นว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ด้านความปลอดภัย ผู้ปกครองนักเรียนโดยภาพรวมเห็นว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โรงเรียนปลอดภัยจากสภาวะแวดล้อมทางอากาศเป็นพิษ ผู้ประสบภัยและเสียง รบกวน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับที่มากกว่ากิจกรรมอื่น และทดสอบล็อ娘กับผลการวิจัยของ ประจำ บอสันเทียะ (2538: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาสภาพปัจจุบันและ ปัญหาการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานการประถม ศึกษา จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ได้มีการจัดอาคารเรียน อาคารประกอบและบริเวณอย่าง

เพียงพอ หรือ มีการแก้ปัญหาความขาดแคลนอย่างเหมาะสม และได้มีการบำรุงรักษา ซ่อมแซม อาคารเรียนอาคารประกอบและบ้านเรือนให้อยู่ในสภาพดีและปลอดภัย มีผลปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เจริญชัย งานไว (2538 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาผลกระทบของการจัดบรรยายศาสตร์และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อครูและนักเรียน พบว่า ผลกระทบที่มีต่อครูอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีผลกระทบในทางบวกหรือครูมีระเบียบวินัยดีขึ้น เมื่อ โรงเรียนมีบรรยายศาสตร์และสภาพแวดล้อมที่ดี ครูมีความสัมภានในการจัดการเรียน การสอน

9. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้การจัดการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ดำเนินงานได้ผลดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะดังต่อไปนี้

9.1 ข้อเสนอแนะระดับจังหวัด

9.1.1 ควรกำหนดแนวทาง เพื่อส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่าง หน่วยงานองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานประกอบการ และ ภูมิปัญญาในท้องถิ่น ใน การจัดการศึกษาให้ลากหล่ายมีคุณภาพ ตรงตามความต้องการของ ผู้เรียนและชุมชน

9.1.2 สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่าง โรงเรียนสหวิทยาเขตกับ โรงเรียนเครือข่าย เพื่อให้การจัดการศึกษามีคุณภาพ และประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

9.1.3 สนับสนุนให้โรงเรียนจัดสภาพห้องเรียน สื่อ สภาพแวดล้อม ได้ สอดคล้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับการศึกษาเต็มตาม ศักยภาพ

9.1.4 จัดอบรมการทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) สำหรับเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ และส่งเสริมครูใช้และการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับแผนการศึกษาเฉพาะ บุคคล (IEP)

9.1.5 ควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ กับความต้องการ โดยเฉพาะ อย่างยิ่งค่าตอบแทนวิทยากรบุคคลภายนอก ค่าพาหนะเพื่อไปศึกษาตามแหล่งเรียนรู้อื่นๆ และ ควรนิเทศ ติดตาม ประเมินผลอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง

9.2 ข้อเสนอแนะระดับอ่ำกែo

9.2.1 ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนสาขาวิชาเขต (อนุบาลประจำอำเภอ) สาขาวิชาการ และเครือข่ายปฏิรูปการเรียนรู้ ร่วมมือ แลกเปลี่ยนบุคลากรและสื่ออุปกรณ์เพื่อให้ การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

9.2.2 ส่งเสริมการใช้ทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล สำหรับเด็กที่มี ความต้องการพิเศษ ให้มีประสิทธิภาพ

9.3 ข้อเสนอแนะระดับโรงเรียน

9.3.1 ส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนในเขตบริการ ได้เข้าเรียนในโรงเรียน เดิมให้มากยิ่งขึ้น

9.3.2 เน้นการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์และการกำหนดเป้าหมายในการทำงานด้วยตนเอง

9.3.3 สำรวจแหล่งเรียนรู้และใช้ทรัพยากรของโรงเรียนและกลุ่มโรงเรียน และชุมชนร่วมกัน ทั้งบุคลากรและแหล่งเรียนรู้ สื่ออุปกรณ์ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่าง หลากหลาย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Raja 9.3.4 เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองโรงเรียนภายนอกกลุ่ม ชุมชน องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น หรือสถานประกอบการ และภูมิปัญญาในท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

9.3.5 จัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ วัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล

9.3.6 จัดตั้งกองทุนพัฒนาการศึกษา เพื่อช่วยเหลือ สนับสนุนนักเรียนให้ สามารถเรียนจบการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี

9.3.7 เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียน การปฏิบัติ กิจกรรม และการประเมินผลงานของตนเอง

9.3.8 จัดให้มีผู้คุ้มครองดูแลความปลอดภัยขณะไปโรงเรียน เช่น ตำรวจ จราจร ลูกเสือ/เนตรนารี บุคลากร ดูแลเวลาเข้ามอนน

9.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

9.4.1 ควรมีการติดตามผลการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนนำร่อง และโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

9.4.2 ควรศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครุ นักเรียนและผู้ปกครอง ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนเรียนนำร่อง และโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

9.4.3 ควรมีการวิจัยการบริหารงานโรงเรียนคุณภาพ 5 ดาว

9.4.4 ควรติดตามผลการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมในโรงเรียน ประถมศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Rajabhat Mahasarakham University